

[Lorentzen.]

korridorlejligheder — og de var sandelig ikke tiltalende. Der et område, hvor vi måske godt kan mødes.

Dernæst vil jeg henstille til den højtærede boligminister, der mener, at huslejeloven bør forlænges uændret, om det ikke var muligt at overtale ham til at tilbagegive opsigelsesretten for tofamilieshuse. Den højtærede boligminister ved såre vel, at dette, at to familier bor sammen og ikke kan komme fra hinanden, er et meget ømfindtligt problem, livet bliver surt for dem begge, og nerverne bliver tyndslidte. Jeg tror, at man uden større risiko straks kan gå til at tilbagegive opsigelsesretten for tofamilieshuse. Er man bange for, at den skal blive benyttet til at hæve huslejen, kan man sætte kauteler på dette område. I første omgang er det mest afgørende for mit parti, at man tilbagegiver opsigelsesretten for tofamilieshuse, og det af rent menneskelige grunde.

Endelig må vi mene, at der må stilles det krav til den fremtidige huslejelov og boligstøttelov, at huslejelovens midlertidige bestemmelser nu får karakter af en afvikling, og at det i boligstøtteloven klart tilkendegives, at den ikke kan fortsætte i samme omfang som hidtil, og at den også får afviklingstendens.

Med disse, om jeg så må sige, lidt kritiske bemærkninger overfor forslaget skal jeg iøvrigt tilsige mit partis velvillige behandling, hvis vi bliver imødekømt på de af mig anførte punkter.

Aksel Møller: Jeg tror ikke, at der er nogen i dette høje ting, som i dag stiller til dette møde med forventning om, at vi nu skal til at føre en stor bolig- og byggedebat. Vi havde ganske vist ventet at komme til at gøre det omtrent på denne tid. Optimister iblandt os havde ventet, at det ville være sket nogle uger eller måneder før, men den højtærede minister har jo berøvet os det grundlag, hvorpå en sådan debat naturligt skal føres her i tinget, de forslag, som skulle tilkendegive, hvilke tanker den høje regering gør sig om fortsættelsen af lejelovgivningen og boligstøttelovgivningen.

Jeg skal da også prøve på at holde min natur i ave og så lidt som muligt opfordre til langvarig debat, men den højtærede

minister vil sikkert tilgive mig, når jeg hævder, at der er et par ting, som det forekommer mig at der er grund til at sige nu.

Den situation, der foreligger for os, er af den karakter, at vi kun har en kortfattet fremsættelsestale, der går ud på at udskyde boligstøttelovens og huslejelovens revision et helt år, at holde os til. Jeg vil prøve på at forstå denne fremsættelsestale og at følge dens argumenter, og jeg håber, at det derigennem kan lykkes mig at bibringe den højtærede minister opfattelsen af, at forudsætningerne for at foretage den revision, som vor gældende lovgivning foreskriver skulle foretages inden 1. april 1954, er tilstede nu, og at de spørgsmål, som kan komme på tale under en drøftelse af, hvordan forslagene skal se ud, allerede er gennemdrøftet, analyseret og praktisk talt fuldt oplyst, således at der i hvert fald ingen grund skulle være til at støtte den højtærede ministers ønske om en forlængelse indtil 1. april 1955.

Gode hoveder får jo undertiden de samme ideer, og det ærede medlem hr. Lorentzen og jeg har altså netop den samme opfattelse af forlængelsesproblemet. Vi mener, at skal lovene forlænges, så bør forlængelsen være kortvarig, og forlængelsen bør ske på vilkår af, at den højtærede minister, inden folketinget tager ferie, har kunnet fremsætte sine forslag her i tinget og har fået dem til første behandling, således at udvalget kan komme til at arbejde i løbet af sommeren, hvorefter efterårets folketingsarbejde kan afslutte behandlingen af sagerne op til 1. januar 1955. Længere tror jeg ikke der er grund til at forlænge lovene, og på andre vilkår synes jeg dårligt man kan tænke sig forlængelsen. Hvis man skulle tænke sig den forlængelse, den højtærede minister har foreslået, er det meget afgørende, om man er enig i hans motivering for en uændret forlængelse. Blandt fremsættelsestalens få og lidt flimrende argumenter fremhæves det, at problemerne er mange og store, og at der må tid til at analysere. Ja, slet så realistisk var den højtærede statsministers åbningstale ikke på dette område. Den 6. oktober udtalte statsministeren i sin åbningstale:

„I den lovgivning, regeringen ønsker at gennemføre i forbindelse med en revision af boligstøtteloven og lejeloven, der begge udløber til foråret, vil man bevare og ud-